

Produktionen rentabel saavel for Dyrkerne som for Fabrikerne. En saadan Standsning af Sukkerproduktionen vilde i første Række tvinge ca. 8 000 Landbrugere til Omlægning af Avlingen og medføre en meget betydelig *Arbejdsløshed* — ved det i 1931 dyrkede Areal blev der i Sæsonen beskæftiget næsten 11 000 Landarbejdere, og Fabrikerne beskæftiger gennemsnitlig under Sukkerkampagnen ca. 5 000 Arbejdere. Men dernæst vilde Følgen blive en stærkt forøget *Indførsel* af Sukker, som vilde lægge Beslag paa betydelige Beløb i udenlandsk *Valuta*, hvad der under Hensyn til Valutasituationen maatte anses for meget betænkeligt (Sukkerforbruget androg i 1930 ca. 184 Mill. kg, hvoraf der indførtes godt 44 Mill. kg). Den i 1930—31 prøvede Ordning, hvorefter Staten under Forudsætning af, at en bestemt Markedspris ikke blev naaet, stillede 1,2 Mill. Kr. til Raadighed som Tilskud til Dyrkerne, at fordele i Forhold til den avlede Mængde Roer, har ikke givet det forønskede Resultat, idet Roedyrkerne som Følge af Prisfaldet ikke opnaaede tilstrækkeligt til, at Dyrkningen kunde betale sig, og for 1931—32, da det ikke var muligt at gennemføre nogen Ordning med Støtte fra Statens Side, har Kampagnen givet saa daarlige Resultater for Dyrkerne, at en stor Del af dem end ikke har kunnet opnaa fornøden Kredit til Anskaffelse af Kunstgødning og Frø. Ministeren fandt det derfor bydende nødvendigt at træffe ekstraordinære Foranstaltninger til Sikring af Sukkerproduktionen og dermed af Sukkerforbruget.

I sin Gennemgang af den ovenfor citerede Aftale med Sukkerfabrikerne gjorde Ministeren opmærksom paa, at hvis Verdensmarkedets Sukkerpriser maatte overstige 32 Ø., deles Overskuddet efter de hidtil gældende Regler mellem Sukkerfabrikerne og Roedyrkerne, saaledes at Dyrkerne som Tillæg til den faste Pris af 180 Ø. pr. Dobbeltcentner faar 55 pCt. af Overskuddet, Fabrikerne 45 pCt. Hvad de aftalte *Priser* angaar, fremhævede Ministeren, at selv Højesteprisen, 36 Ø., ligger langt under Gennemsnitsprisen i Aarene 1921—29, og at Prisen i de sidste to Aar: ca. 28 Ø. pr. kg, maatte betegnes som fuldkommen abnorm. Ministeren trak Hovedlinierne i Aftalen op i følgende Resumé: Der sikres *Roedyrkerne* en Mindstepris af 1 Kr. 80 Ø. plus Andel i Overskuddet indenfor en Sukkerpris paa ikke under 32 og ikke over 36 Ø.\*) pr. kg af Fabrik. Der sikres *Sukkerfabrikerne* en Mindstefortjeneste paa 4 pCt. af deres Kapital, og de faar Mulighed for ved Anvendelse af god Økonomi at tjene indtil 6 pCt. — og eventuelt noget mere, hvis Verdensmarkedets Priser gaar op i Nærheden af 36 Ø. *Forbrugerne* er sikret imod at komme til at betale over de 36 Ø.\*) pr. kg.

\*) Se Noten Side 341.